

КАЛОЯН

Казаха че съм бил малък още. Братята ми заминаха. /Слага плема на главата си, запасва меча, грабва копие и щита/ Ще ги догоня! Ромейските крепости падат една след друга. Преслав, Овеч... Защото войници с българска кръв ги бранят. Войските на Алексей Врана минаха на наша страна. Защото и Врана е от българска породица. Напразно Исак Ангел се опита да подмами братя ми Петра, като му предложи да го направи наместник на цяла Мизия, та да го отдели от Асена.... Минаха вече времената на Арона и Алусиана. И ромейте добре ще го разберат. Отново иде пролет. И Исак Ангел отново ще продължи войната срещу нас. Аз трябва да бъда там издето са братята ми!

МАЙКАТА

Иваница!

КАЛОЯН

Сбогом, майко! Благослови... /делува и ръка/

затъмнение

Летописецът чете:

"И българите се укрепваха здраво в пропасти, пещери и скалисти
пък някои ~~изидваха~~
стръмнини, ~~изидваха~~ от планините оградена с железни врати и въоръжени пазачи, та изглеждаше че по-лесно ще мине камила през иглени уши отколкото ромейската войска през тях. Те искаха отново да съединят под една власт мизите и българите от западните предели, както е било ~~в~~
~~изидваха~~ в предишно време. А император Исак Ангел остави войските си да презимуват, за да продължи похода напролет, като се върна към ~~към~~ прелестите на Пропонтида, увеселителните дворци, лова и конските надбягвания. Опечалена е сега душата на император Василий Българоубиеца. Когато той окончателно съкрушил българите, оставил завет издълбан върху мраморна плоча в ~~мизитерия~~ Состеновия манастир: "Ако някога българите отново замислят да се отцепят, не ще бъде възможно да бъдат усмирени докато цялата им страна не бъде покорена с оръжие в ръка", до последната час-